

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120200508
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120200508.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému D. G., U.. XX.XX.XXXX, R. D. F. XX, o zaplatenie 291,34 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 11.01.2020 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 291,34 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.03.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 12.11.2015 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca tvrdil, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 438,09 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 291,34 eura, z riadneho úroku vo výške 47 eur, z úroku z omeškania vo výške 31,75 eura a z poplatkov vo výške 68 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný do dnešného dňa nevykonal žiadnu úhradu. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 291,34 eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Žalobca ako dôkazy označil zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE spolu s prílohou, zmluvu o kreditnej karte zo dňa 12.11.2015 spolu s prílohou č. 1 - Poplatky, Všeobecné obchodné podmienky, Produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania, Sadzobník poplatkov a náhrad, výzvu zo dňa 18.12.2018, výzvu zo dňa 19.06.2017, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019, pokus o zmier zo dňa 30.12.2019 spolu s podacím hárkom.

4. Žalobca doručil súdu vyjadrenie zo dňa 29.01.2010, v ktorom uviedol, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver revolvingový. Ide o druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu a banka pri ňom poskytne úverový rámec, ktorý ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Ďalej uviedol, že dňa 12.11.2015 bola medzi žalobcom a pôvodným veriteľom uzatvorená Zmluva o kreditnej karte na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 300 eur. Vo vyjadrení špecifikoval súdu debetné operácie a kreditné operácie na účte žalovaného a poukázal, že rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného ku dňu nadobudnutia účinnosti vypovedania zmluvy, t.j. ku dňu 25.05.2017 predstavuje sumu vo výške 436,34 eura ktorá pozostáva z istiny vo výške 321,34 eura, z poplatkov vo výške 68 eur, riadneho úroku vo výške 47 eur a úroku z omeškania vo výške 31,75 eura. Po nadobudnutí účinnosti vypovedania zmluvy uhradil žalovaný sumu 30 eur, ktorá bola v plnom rozsahu započítaná na istinu. Debetné operácie: výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu vo výške 1 270,96 eura, poplatky vo výške 161 eur s tým, že pozostávajú najmä z poplatkov za výber hotovosti v bankomate vo výške 15 x 5 eur, poplatok za vydanie Kreditnej karty vo výške 8 eur, poplatok za vydanie náhradnej karty 2 x 10 eur, poplatok za vydanie obnovenej karty 8 eur, poplatok za prekročenie vo výške 10 eur, poplatok bližšie nešpecifikovaný vo výške 3 x 10 eur a vrátenie poplatku vo výške 8 eur, úroky vo výške 74 eur. Kreditné operácie: úhrady vo výške 1058,83 eura, ktoré predstavujú súčet splátky vo výške 207,87 eura a 850,96 eura. Žalobca uviedol, že súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 1 505,96 eura a súčet kreditných operácií 1 069,62 eura, pričom z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 949,62 eura, na poplatky suma vo výške 93 eur a na riadny úrok suma vo výške 27 eur.

5. Na výzvu súdu, aby žalobca preukázal, že došlo k postúpeniu už splatnej pohľadávky banky (bolo potrebné preukázať výzvu súdu, ktorou banka upozornila dlžníka na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tiež samotné zosplatnenie pohľadávky) a aby preukázal, že výzva zo dňa 18.12.2018, ktorou banka vyzvala žalovaného na splatenie dlhu a upozornila ho na možnosť postúpenia pohľadávky bola žalovanému doručená, resp. daná na poštovú prepravu, žalobca reagoval listom doručeným súdu dňa 16.07.2020, v ktorom uviedol, že pred zosplatnením pohľadávky bolo žalovanému zaslaných niekoľko výziev vyzývajúcich na dohradenie dlžnej sumy a to výzva označená ako „Upozornenie na omeškanie“ zo dňa 26.02.2017 a „Upomienka“ zo dňa 07.03.2017. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky došlo na základe podania zo dňa 25.05.2017 v zmysle Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 22.03.2019. Žalobca predmetným podaním nedisponuje aj napriek dožiadaniu pôvodného veriteľa o jeho doposlanie. Keďže skutočnosť, že výzva zo dňa 25.05.2017, na základe ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky nebola protistranou rozporovaná, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP je toto tvrdenie potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie. Žalobca má za to, že pri doručovaní písomnosti žalovanému sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime OZ predpokladá, že prejav vôle dôjde adresátovi, t.j. dostane sa do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Žalobca súdu zároveň predložil upozornenie na omeškanie zo dňa 26.02.2017, upomienku zo dňa 07.03.2017, výzvu zo dňa 19.06.2017 a oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti zo dňa 18.07.2017 a 12.07.2018.

6. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril hoci mu bola žaloba spolu s prílohami, výzvou na vyjadrenie a poučením o procesných právach a povinnostiach doručená do vlastných rúk dňa 26.02.2020.

7. Podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur.

Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Vzhľadom k tomu, že v tomto prípade bolo predmetom sporu zaplatenie sumy 291,34 eura s príslušenstvom, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd na prejednanie sporu v súlade s § 297 písm. b) CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.08.2020 o 8:25. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 27.07.2020.

9. Strany sporu sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili. Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

10. Dňa 12.11.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom písomnú Zmluvu o kreditnej karte. Podľa článku I. predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru (kreditnej karty) s názvom kreditnej karty „Štedrá karta“, typ karty VISA Classic, s celkovým úverovým rámcom 300 eur. Typ a výška úrokovej sadzby: premenlivá, ktorá závisí od výšky čerpania Celkového úverového rámca ku koncu účtovného obdobia, zníženého o sumy splátok klienta uhradených do najbližšieho dňa splatnosti. Ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 39,54 % p.a. Predpoklady použité na výpočet RPMN: celkový úverový rámec sa vyčerpá okamžite v plnej výške platbou Kreditnou kartou prostredníctvom POS terminálu a zaúčtovaním poplatkov za kreditné karty vydané ku kartovému účtu, pričom poplatky zúčtované bankou sa neúčtujú a banka úročí len čerpanie úveru. Úver sa splatí v 12 rovnakých splátkach v mesačných intervaloch. Celková čiastka, ktorú klient zaplatí je vo výške 357,59 eura, priemerná RPMN 23,53 % p.a., úroková sadzba pre úrok z omeškania 5 % p.a., denný hotovostný / bezhotovostný limit 300 eur a minimálna výška splátky 15 eur v závislosti od celkového úverového rámca. V zmluve je v čl. III bod 4. bolo uvedené, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť POP, VOP a právnymi predpismi, a to v tom poradí.

11. Podľa dodatočných tvrdení žalobcu bol žalovanému poskytnutý na základe Zmluvy o kreditnej karte úverový rámec vo výške 300 eur. Súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 1 505,96 eura a súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 1 069,62 eura. Tieto úhrady žalovaného boli podľa tvrdení žalobcu započítané na rôzne položky (na istinu, poplatky, riadny úrok).

12. Podľa časti C, bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok, pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenie v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela, podľa vlastného uváženia, písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky.

13. Upozornením na omeškanie zo dňa 26.02.2017 mal právny predchodca žalobcu upozorniť žalovaného, že eviduje k 26.02.2017 omeškanie so splácaním s tým, že kreditná karta bola zablokovaná a jej odblokovanie bude možné až po úhrade omeškanej sumy. Omeškanú sumu vo výške 69,34 eura mal žalovaný uhradiť najneskôr do 06.03.2017.

14. Upomienkou zo dňa 07.03.2017 mal právny predchodca žalobcu upozorniť žalovaného, že k 07.03.2017 eviduje omeškanie so splácaním, pričom z uvedeného dôvodu je platobná karta zablokovaná. Žalovaný bol upozornený, že si veriteľ uplatnil zmluvnú pokutu 8 eur.

15. Podľa tvrdení žalobcu k zosplateniu úveru malo dôjsť 25.05.2017, o čom však žalovaný žiadny dôkaz nepredložil

16. Výzvou zo dňa 19.06.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 31.05.2017 vo výške 436,70 eura. Žalovaný bol vyzvaný, aby pohľadávku uhradil najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy.

17. Výzvou zo dňa 18.12.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že nakoľko je pohľadávka banky zo zmluvy splatná v celom rozsahu a žalovaný je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 18.12.2018 sumu 432,70 eura. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a bol upozornený na to, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

18. Dňa 22.03.2019 postúpil pôvodný veriteľ na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 438,09 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 291,34 eura, z poplatkov vo výške 68 eur, z úrokov z omeškania vo výške 47 eur a z úroku z omeškania po vypovedaní zmluvy vo výške 31,75 eura.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „Zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka;

banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o kreditnej karte, na základe ktorej poskytol žalovanému úverový rámec, z ktorého žalovaný mohol opakovane čerpať finančné prostriedky podľa aktuálneho zostatku na úverovom účte. Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že spoločnosť SLSP, a.s. vystupovala pri uzatváraní zmluvy ako veriteľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorý uspokojoval svoje súkromné potreby, teda vystupoval ako spotrebiteľ. Ide teda o zmluvný vzťah, ktorý má spotrebiteľský charakter, konkrétne ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

24. V konaní bolo preukázané, že SLSP, a.s. poskytla žalovanému úver prostredníctvom úverového rámca, ktorý žalovaný nesplácal riadne a včas, čo malo mať za následok, že SLSP, a.s. mala oznámiť žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Žalobca ani na výzvu súdu takýto dôkaz nepredložil a rovnako nepredložil dôkaz o doručovaní výziev na úhradu dlhu. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu na žalobcu.

25. Žalobca si pohľadávku pôvodného veriteľa uplatňuje z titulu postúpenia pohľadávky. Súd sa preto zaoberal otázkou, či k postúpeniu pohľadávky SLSP a.s. na žalobcu došlo zákonom predpokladaným spôsobom, t. j. platne, a teda, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný.

26. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitimácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby. Aktívnu vecnú legitimáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

27. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej v písomnej forme medzi doterajším veriteľom (postupcom, cedentom) a treťou osobou (postupníkom, cesionárom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi (cesus) novému veriteľovi, a to buď za odplatu, alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom, nadobúda pohľadávku (s príslušenstvom a právami s ňou spojenými). Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie.

28. Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť. Okrem toho môže byť postúpenie určitých pohľadávok zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Takýmto prípadom je ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách účinnom v čase postúpenia pohľadávky. Podľa tohto ustanovenia môže byť banková pohľadávka alebo jej časť postúpená, ak je (1.) splatná, a to až po predchádzajúcej (2.) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3.) omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013).

29. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525, alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku a jej neplatnosť nemožno zhojiť. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii, postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy.

30. Konajúci súd v danom prípade dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom uplatneného nároku voči žalovanému z dôvodu, že v tomto prípade podľa názoru súdu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky na nebankový subjekt nakoľko žalobca nepreukázal, že pohľadávka bola zosplatnená. Žalobca súdu nepredložil dôkaz, ktorým by hodnoverne preukázal, že listina, ktorou došlo k zosplatneniu úveru bola čo i len vyhotovená. Žalobca vyslovene uviedol, že uvedeným podaním nedisponuje. Vzhľadom k tvrdeniam žalobcu o zosplatnení úveru bolo jeho povinnosťou predložiť dôkaz o tom, že k zosplatneniu došlo a že sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, resp. že mu oznámenie o zosplatnení bolo doručované. V tomto prípade sa tak nestalo, preto súd nemal preukázané zosplatnenie úveru a nemohol naň prihliadať. Z tohto dôvodu súd nepovažoval predmetný spotrebiteľský úver za zosplatnený pre neunesenie dôkazného bremena.

31. Zároveň v danom prípade žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca zaslal žalovanému výzvu pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

32. Súd zdôrazňuje vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti konania, že v sporovom konaní je to žalobca, kto je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré opiera svoju žalobu a z ktorých vyvodzuje svoje právne postavenie. Dôkazným bremenom sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá existenciu týchto skutočností vyvodzuje pre seba prijať iné právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. V danom prípade žalobca nepreukázal doručenie, resp. doručovanie výzvy pred postúpením pohľadávky žalovanému ako ani samotné zosplatnenie úveru.

33. Neobstojí ani názor, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa týka výlučne ochrany bankového tajomstva. Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe vznikne až po splnení zákonných podmienok, t.j. omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve na plnenie. Účelom uvedeného ustanovenia je ochrana klientov pred postúpením pohľadávky voči nim pred postúpením na subjekty, ktoré nepodliehajú dohľadu národnej banky. Zákonné predpoklady na vznik práva postúpiť pohľadávku musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Postúpenie pohľadávky napriek nesplneniu zákonných podmienok predstavuje postup v rozpore so zákonom, ktorý má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok (vo vzťahu k tejto pohľadávke) podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu predstavuje uvedené ustanovenie špeciálnu úpravu vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku. Predmetné ustanovenie nemá charakter len ochrany bankového tajomstva, pretože i keď je zaradené v časti Zákona o bankách upravujúcou bankové tajomstvo, podľa obsahu nejde len o bankové tajomstvo v zmysle úpravy podmienok sprístupnenia neverejných informácií o klientovi tretej osobe, ale o nadobudnutie pohľadávky a všetkých práv s ňou spojených, čo jednoznačne presahuje inštitút bankového tajomstva (zaradenie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách do časti o bankovom tajomstve považuje súd za nedôslednosť zákonodarcu, čo potvrdila aj neskoršia úprava, pretože s účinnosťou od 10.06.2013 došlo zákonom č. 132/2013 Z. z. k zmene označenia uvedenej časti zákona na „ochrana klientov a bankové tajomstvo“).

34. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že k zosplatneniu úveru skutočne došlo ako ani to, že písomná výzva na plnenie žalovanému pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok na žalobcu bola doručovaná. Bez preukázania splnenia uvedených podmienok nebolo v prejednávanom spore možné konštatovať splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky voči žalovanému z uzavretej

zmluvy na žalobcu ako tretiu osobu; žalobca preto spornú pohľadávku od pôvodného veriteľa zmluvou o postúpení pohľadávok platne nenadobudol.

35. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor Krajského súdu v Trnave vyslovený v rozsudku sp. zn. 24Co/722/2015, podľa ktorého pre vyslovenie postupiteľnosti pohľadávky banky z titulu spotrebiteľského úveru je nevyhnutné dodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., pod následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takéto druh pohľadávok, keď s každou pohľadávkou banky voči klientovi sú neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk (v zmysle § 27 a nasl. Zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona).

36. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Vzhľadom k tomu, že žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).